

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ner ud til disse lande; dette gør selvfølgelig, at man kan spare mandskab i forhold til tidligere, samtidig med at der har fundet en forøget rationalisering sted.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var inde på, at det var forhandlingsviljen, der manglede, og det ærede medlem mente, at jeg ved første behandling havde givet udtryk for, at jeg var forhandlingsvillig. Det er rigtigt, det er jeg af natur, og det prøver jeg altid at være. Men stillingen har jo ændret sig noget, siden vi behandlede forslaget ved første behandling. Som det ærede medlem vil vide, er der kommet det til i mellemtiden, at statsbanernes udgifter fra og med 1. april, eller rettere sagt allerede fra 1. marts for nogle af udgifternes vedkommende, er steget yderligere, sådan at vi må regne med ca. 20 mill. kr. mere i lønudgifter i det kommende finansår, og derfor har der ikke, selv om jeg gerne ville forhandle og opnå forlig, været plads for reduktioner i forslaget. Når der yderligere er kommet 20 mill. kr. til de 47 mill. kr., der i forvejen skulle skaffes dækning for, har der ikke været plads for den forhandlingsvilje, som jeg gerne vil give udtryk for at jeg har. Jeg har været nødt til at holde fast på de ca. 50 mill. kr., forslaget indeholder, fordi der i mellemtiden er kommet disse udgiftsstigninger til.

Så fremdrog det ærede medlem et eksempel, som skulle bevise, at statsbanerne ikke var interesseret i rationalisering, idet det ærede medlem nævnte spørgsmålet om en ny Hadsundbro. Nu vil jeg for det første bemærke, at den bro, der går over ved Hadsund, ikke er en statsbanebro, det er en privatbanebro, og spørgsmålet om, hvorvidt der skulle lægges skinner på den nye bro eller ej, har været meget omdiskuteret. Jeg vil sige det på den måde, at jeg og dermed ministeriet helst havde set, at vi kunne undgå det, men det er de lokale sogneråd, der giver tilskud til den privatbane, som har ønsket det, og derfor er der gennemført en ordning, så de får deres ønske opfyldt. Men derfra og til at slutte, at man viser mangel på rationaliserings-evne ved de danske statsbaner, synes jeg der er et meget langt spring.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var dernæst inde på en diskussion om prisloven.

Nu er det vel mere rimeligt, at en diskussion om prisloven føres mellem det ærede medlem og den højtærede handelsminister. Men når det ærede medlem hr. Ninn-Hansen siger, at jeg ikke i udvalget havde tid, vil jeg gerne tilbagevise en sådan påstand. Det er ikke sådan, at jeg i udvalget har sagt, at jeg ikke havde tid til at tale med de ærede medlemmer. Det, jeg sagde, var, at der efter min mening ikke var brug for yderligere oplysninger. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen villé gerne vide, hvilke penge der skulle indgå i forslaget. Dertil sagde jeg: det står i forslaget, det er 16 mill. kr. i omsætningsafgift, og det er 31 mill. kr. i lønudgifter; dertil kommer yderligere 20 mill. kr. nu fra 1. april. Jeg sagde, at jeg kunne ikke se, der var grund til at komme med skriftlige oplysninger om det. Hvis det ærede medlem har ment noget andet, så har vi misforstået hinanden. Jeg mente altså, at det var unødigt at komme med skriftlige oplysninger om noget, som man i forvejen havde liggende foran sig. Men jeg har ikke på noget tidspunkt givet udtryk for, at jeg ikke havde tid til at drøfte sagerne med udvalget, om det så skulle være både i 1, 2 og 3 timer. Jeg tror, at det samråd, vi havde, varede godt 1 times tid, men jeg har altså ikke på noget tidspunkt givet udtryk for, at jeg ikke havde tid til at tale med det ærede udvalgs medlemmer.

Dernæst kom det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ind på prisloven. For det første er vi jo enige om — sådan forstod jeg det ærede medlem — at prisloven ikke gælder for det område, vi taler om. Hvorfor vi så skal diskutere den på et område, hvor den ikke gælder, ved jeg ikke; men det ærede medlem må selvfølgelig have en vis mening med det, når han vil diskutere det spørgsmål.

Det ærede medlem må have misforstået mig, hvis han mener, jeg skulle have givet udtryk for, at visse forhøjelser også ville være lovlige efter prisloven. Det er efter min opfattelse forkert. De forhøjelser, der kunne gennemføres her, hvis man skulle gå frem efter prisloven, ville være de 20 mill. kr., hvorimod det ikke ville være muligt at gennemføre de 47 mill. kr. efter den prislov, vi lige har vedtaget. Men det forholder sig jo rigtignok sådan — det er